

NORGES HØYESTERETT

Den 25. november 2015 ble det av Høyesteretts ankeutvalg bestående av dommerne Øie, Bårdsen og Matheson i

HR-2015-02368-U, (sak nr. 2015/2027), straffesak, anke over beslutning:

A (advokat Inger Marie Sunde)

mot

Den offentlige påtalemyndighet

avsagt slik

K J E N N E L S E :

- (1) Saken gjelder anke over lagmannsrettens beslutning om å nekte samtykke til anke i straffesak, jf. straffeprosessloven § 321 andre ledd.
- (2) Stavanger tingrett avsa dom 2. juni 2015 med slik domsslutning:
  - "1. A, født 00.00.1973, dømmes for overtredelse av straffeloven § 204a, første ledd, litra a, til fengsel i 6 – seks – måneder, med fradrag av 1 – en – dag for utholdt varetekt.
  2. Til fordel for statskassen inndras en USB-enhet, en bærbar PC, ett PC-kabinett (7 harddisker) og en separat harddisk.
  3. Han tilpliktes å erstatte det offentliges sakskostnader med 8.000 – åttetusen – kroner."
- (3) A anket over straffutmålingen. Forsvareren innga støtteskriv 22. juni 2015. Støtteskrivet ble supplert ved forsvarers skriv 30. juni 2015, som innkom Gulating lagmannsrett 1. juli 2015. I det supplerende skrivet ble det gjort spesielt oppmerksom på Høyesteretts dom 26. juni 2015 i en lignende sak, og gjort gjeldende at denne nye dommen tilsa en lavere straff enn den tingretten hadde fastsatt.
- (4) Gulating lagmannsrett traff beslutning 2. juli 2015 med slik slutning:

"Anken nektes fremmet."

- (5) I lagmannsrettens beslutning er ikke det supplerende skrivet av 30. juni 2015 eller Høyesteretts dom 26. juni 2015 nevnt.
- (6) A fremsatte begjæring om omgjøring av lagmannsrettens beslutning, subsidiært anke til Høyesterett.
- (7) Av Gulating lagmannsretts oversendelsesbrev til Høyesterett 12. oktober 2015 fremgikk det at lagmannsretten ikke fant grunnlag for omgjøring. Brevet oppfylte ikke kravet om at en omgjøringsvurdering skal undertegnes av tre dommere, jf. blant annet Rt. 2012 side 1209. Ved Høyesteretts brev 29. oktober 2015 ble saken returnert til Gulating lagmannsrett for behandling av omgjøringsbegjæringen på formriktig måte.
- (8) Saken ble på nytt oversendt Høyesterett ved brev 5. november 2015, hvor det uten nærmere begrunnelse fremgår at lagmannsretten ikke har funnet grunnlag for å omgjøre sin beslutning av 2. juli 2015. Denne beslutningen er undertegnet av tre dommere.
- (9) A har gjort gjeldende at lagmannsretten begikk en saksbehandlingsfeil når det ikke fremgår av beslutningen at den har vært kjent med støtteskrivet 30. juni 2015. I tillegg er det anført at deler av kjennelsesgrunnene er uklare.
- (10) *Påtalemyndigheten* gjør gjeldende at det er uheldig at lagmannsrettens beslutning ikke har henvisninger til støtteskrivet 30. juni 2015, men at anførselene som er nevnt i støtteskrivet er av en slik karakter at eventuell feil ikke har hatt betydning for resultatet.
- (11) *Høyesteretts ankeutvalg* bemerker at anken gjelder lagmannsrettens saksbehandling, som utvalget kan prøve, jf. straffeprosessloven § 321 sjette ledd.
- (12) Lagmannsretten har i sin beslutning om å nekte anken fremmet referert store deler av forsvarerens opprinnelig støtteskriv av 22. juni 2015. Det supplerende skrivet 30. juni 2015 er derimot ikke nevnt noe sted i lagmannsrettens beslutning. Lagmannsretten har heller ikke, ved vurderingen av om straffutmålingsanken ville kunne føre frem, nevnt Høyesteretts dom 26. juni 2015, som det supplerende skrivet fremhever og knytter seg til. For Høyesteretts ankeutvalg fremstår det som tvilsomt om lagmannsretten hadde gjort seg kjent med det supplerende støtteskrivet og argumentasjonen i dette. Det er heller ikke noe i lagmannsrettens beslutning 5. november 2015 om ikke å omgjøre beslutningen om å nekte anken fremmet, som indikerer at lagmannsretten nå hadde gjort seg kjent med det supplerende støtteskrivet og argumentasjonen i dette.
- (13) Det følger blant annet av Høyesteretts storkammerdom i Rt. 2008 side 1764 avsnitt 51 at lagmannsrettene ved sin ankesiling etter straffeprosessloven § 321 andre ledd skal foreta en reell vurdering av om anken kan føre frem. Høyesteretts ankeutvalg understreker at det i så måte er avgjørende at prøvingsgrunnlaget er fullt ut forsvarlig, og at lagmannsretten setter seg tilstrekkelig inn i partenes faktiske og rettslige argumentasjon. Mangler på dette punktet vil normalt måtte lede til opphevelse, med mindre man kan se bort fra at feilen kan ha hatt betydning for resultatet, jf. til sammenligning Rt. 2010 side 84, Rt. 2010 side 1650 og Rt. 2011 side 1284.
- (14) I saken her er det tvilsomt om lagmannsretten hadde satt seg inn i det supplerende støtteskrivet fra 30. juni 2015 og argumentasjonen i dette, da lagmannsretten 2. juli 2015 tok beslutningen om ikke å gi samtykke til anken. Lagmannsrettens beslutning 5. november 2015

avklarer ikke denne tvilen, ettersom det supplerende skrivet og argumentasjonen i dette heller ikke er nevnt i denne beslutningen. Utvalget kan ikke se bort fra at feilen kan ha hatt betydning for resultatet av lagmannsrettens ankeprøving. Lagmannsrettens kjennelse bør derfor oppheves, jf. straffeprosessloven § 385 tredje ledd, jf. § 343 første ledd.

(15) Kjennelsen er enstemmig.

SLUTNING:

Lagmannsrettens kjennelse oppheves.

Arnfinn Bårdsen
(sign.)

Toril M. Øie
(sign.)

Wilhelm Matheson
(sign.)

Riktig utskrift: